

Elisabeth Van Dijck en Jos Vanhooydonck

Jos Vanhooydonck en Elisabeth Van Dijck melken nog steeds een tiental melkkoeien.

Aantal koeien:	10
Rollend jaargem.:	9323 4,31 3,60
Hoeveelheid land:	9 ha mais, 7,5 ha gras
Aantal stuks jongvee:	30

Jos Vanhooydonck: 'Zolang onze gezondheid het toelaat, blijven we melken'

Melken op mini-schaal

Nog tien koeien melken Jos Vanhooydonck en Elisabeth Van Dijck uit Brecht. Dat blijven ze doen in de toekomst. Na 1 april willen ze zelfs enkele koeien meer melken om de ophaalkosten te beperken. Jos: 'De koeien, het wil er maar niet uit.'

tekst **Annelies Debergh**

Toen we met pensioen gingen, dachten we te stoppen met melken. Maar kijk, we melken nog altijd.' Het lijkt een beetje alsof het per abuis gebeurde, maar niets is minder waar. Jos Vanhooydonck en Elisabeth Van Dijck zijn beiden 68 jaar en koeienliefhebbers pur sang. Ze melken nog altijd met evenveel enthousiasme hun tienkoppige melkveestapel. Tegen de achtergrond van allerhande grote groeibedrijven oogt dit bedrijf al van de weg af klein in opzet. De twee keer drie visgraat, een kleine melktank van

2200 liter en zelfs de ligboxenstal en de jongveeruimte: alles is in het klein, maar voldoende voorhanden. 'We zijn 43 jaar geleden gestart met drie koeien en hebben in onze topjaren een dertigtal koeien gemolken. Zolang onze gezondheid het toelaat, gaan we door met melken.' Elisabeth verzorgde jarenlang de koeien, terwijl Jos uit huis als vertegenwoordiger bij veevoederleverancier Quartes ging werken. De dertig koeien van weleer zijn nu in aantal teruggebracht tot de huidige tien stuks. 'In 2011 hebben we een groot

deel van het melkquotum verkocht. We hielden 30.000 liter om onze laatste koeien af te melken.' De melkveestapel werd afgebouwd en de bedoeling was om jongvee te blijven opfokken. 'Maar toen kalfden de eerste vaarzen af en die waren dan toch weer te mooi om te verkopen. Daardoor zijn we uiteindelijk blijven melken.'

Onvergetelijke Classics
De vaarzen die Jos en Elisabeth over de streep trokken om te blijven melken, wa-

Kuilblokken in serie op de voergang

ren vrijwel allemaal Classicdochters. 'Van Classic had ik al heel wat dochters op keuringen gezien en die deden het stuk voor stuk goed', legt Jos uit. De Stadelzoon kreeg uitvoerig kansen in Brecht. Classicdochter Miranda, in 2012 provinciaal kampioene op de prijskamp in Oostmalle, is daar het grootste toonbeeld van. Ze loopt nog gezond en wel bij de melkkoeien. 'We hadden die keer drie koeien mee naar de prijskamp en keerden met drie titels terug naar huis. Dat hadden we nog nooit meegemaakt.'

In Loenhout werd Miranda afgelopen zomer nog weer algemeen kampioene. 'We waren in totaal drie keer kampioen in Loenhout, met drie titels met drie Classicdochters: Petina, Pandora en Miranda', vertelt Jos Vanhooydonck. 'Dat zijn onvergetelijke momenten.' Deelnemen aan landelijke shows zit er weliswaar niet meer in. 'We zijn ooit met koeien op de nationale prijskamp in Brussel geweest, maar dat vergt te veel werk. We doen alleen nog op regionaal niveau mee.'

Jos geeft aan dat hij niet echt iets speciaals doet. Het fokken van mooie koeien blijft zijn leven lang een grote passie. 'We fokken al die jaren al vooral op benen en uierkenmerken. We willen goed beenwerk en mooie uiers. Exterieur vinden we het belangrijkste. En eiwit. We fokken niet echt op de laatste liter. Als een koe het aankan, dan volgt de productie wel.' Waar ze eertijds begonnen met drie zwartbonte vaarzen, kleurt het stierenlijstje vandaag de dag volledig rood. Ook

Miranda (v. Classic). Productie: 4.09 305 11.331 kg melk met 4,40% vet en 3,56% eiwit

de zwartbonte vaarzen krijgen allemaal een roodbonte partner. Pinken worden met gesekest sperma geïnsemineerd. Het inseminatielijstje telt Cherokee van de Peul, Delegate van de Peul, Colorado en Nano P uit het hoornloze segment. 'Ik kom nogal eens op Nederlandse keuringen en zoek dan de betere nakomelingen uit. Ik kijk naar de praktijkvoorbeelden in de ring. Een stier die echt meevalt, zoals Classic, die hebben we uiteindelijk op alle koeien ingezet.'

Twee rondjes in de melkstal

Ook in het rantsoen van de koeien overheerst soberheid. Op de voergang staan blokken graskuil en maiskuil netjes over de hele lengte verdeeld. 'We doen eigenlijk niets speciaals', zegt Jos Vanhooydonck. Hij verdeelt dagelijks alle voer met de hand. 'De koeien hebben alleen gras, mais en droge pulp in het basisrantsoen. Krachtvoer krijgen ze aan het voerhek, maximaal zes kilo. En momenteel krijgen ze iets minder krachtvoer om niet boven het quotum te gaan.'

Het grootste jongvee gebruikt het teveel aan ligboxen in de melkveestal. Met dertig stuks is de jongveebezetting ruimer dan het eigen afkalfpatroon kan voorzien. 'We kopen elk jaar een groepje pinken van een roodbontfokker uit de buurt.' Of er plannen zijn om meer te melken als het quotum eraf gaat? 'We willen de productie wel wat opvoeren om de ophaalkosten te beperken', legt Jos uit. Maar veel meer dan twee rondjes melken in de melkstal wordt het niet. 'Het is goed zo, veel meer moet niet.' Zowat alles in huis staat in het teken van

koeien: de trofeeën verspreid door het huis, een kast met bekers, een schilderij van het eigen vee aan de wand en de prijzen van de beide honderdtonners die het bedrijf rijk is. 'We zijn allebei van landbouwfamilie en we hebben altijd interesse voor koeien gehad.' Jos klinkt bijna verontschuldigend: 'De koeien, het wil er maar niet uit.'

Voordeel van het melken is dat het ook sociaal contact met zich blijft meebrengen. 'Je blijft meelevend met de sector en dat wil ik graag behouden.' Maar wel bewust op kleinere schaal. Zo maken Jos en Elisabeth elk jaar ook tijd voor vakantie. 'De koeien zijn voor ons geen belemmering. Ze zijn geen last. In de zomer gaan we in de namiddag vaak fietsen, in de winter gaan we overdag soms op stap. Je weet alleen dat als melktijd daar is, je weer klaar moet staan voor de koeien.'

Toekomst voor familiebedrijf

Jos gelooft nog in de toekomst van het familiebedrijf. 'Er wordt gemakkelijk gezegd dat er verdubbeld moet worden om nog een inkomen te halen. En akkoord, met mechanisatie en automatisering kun je veel meer dieren houden.' Maar Jos blijft nuchter en matigt al snel. 'Bij een gepaste investering hoeft een bedrijf niet zo groot te zijn. Een kleiner bedrijf kan het ook prima redden en voldoende renderen om van te kunnen leven.'

Jos en Elisabeth blijven dan ook vasthouden aan hun doel om te blijven melken. 'Zolang onze gezondheid het toelaat, gaan we door met melken', klinken beiden resoluut. Maar wel op mini-schaal. 'Het is een mooie neventak naast ons pensioen.'

